

Çepni Serhat Öztürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.05.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Çepni Serhat Öztürk

12 Mayıs 2003'te Trabzon'da dünyaya gelen Çepni Serhat Öztürk, Oğuzların Çepni boyundan olup Trabzon Şalpazarı kökenlidir. Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesinde Tarih bölümü öğrencisidir. 11 yaşından itibaren tarih, sinema, müzik ile yakından ilgilenmeye başlamıştır. Türkan-ı Çepni adında bir tarih belgeseli yapmıştır.

Buna ek olarak Karadeniz'in Türkleşmesi ve Trabzon'un fethiyle ilgili de çalışmalarına devam etmiş, ele aldığı dönemi her yönüyle inceleyerekten 1200-1515 yılları arasındaki Karadeniz tarihini romanlaştırmıştır. Halihazırda bilim ve sanatla uğraşmaya, kendisini geliştirmeye devam etmektedir. Yazmış olduğu şiirlerle, kitaplarla, ve bestelemiş olduğu müziklerle milletine öz kültürünü yeniden hatırlatmaya çalışan bir Türk'tür. Çağın, Bilge Dede Korkut'u olmayı ve milletine yol göstermeyi kendisine görev bilmıştır. Amacı; Kendisine güvenen, ufku geniş, akılcı, sağduyulu, ahlak sahibi bireyler yetiştirmektir.

Yazar, şair, besteci, müzisyen, düşünür.
Tarihçi, felsefeci.

3021

Şuanki teknolojik şeyler, daha hiçbir şeyler.
Çok şey değişecek, heyecanlılık veriyor.
Merağımı uyandırıyor gelecek bin yıl sonrası.
Ve merakımı anlatıyorum sizlere: ilerleyen kuşaklar çok şanslı.
Belki Ay, belki Mars.
Dünya ile diğer gezegenler arasında yolculuklar...
Belki de farklı evrende farklı canlar,
Gelecek bin yıl sonrası, merak uyandırıyor.
Ulaşmak isterdim o çağlara, insan gene aynı insan mı?
Görmek, duyumsamak dilerdim.
Şehirlerin değişimini ve yeni teknolojileri.
Fakat biliyorum, her çağ yeni bir hastalık getirir beraberinde.
Amaaaaann! Onlarda olsun iyi mi!
Hayat dediğin zaten hep gülmek mi?
Acısıyla, korkusuyla, tatlısıyla, şaşırmamasıyla...
Gelecek bin yıl, düşünüyorum seni.
Ve elbet merak ediyorum dünya, yeniden geçireceğin evrimleri.
Belki en baştan, yeniden.
Sıfırdan başlatırsınız dünyayı.
Bunu da yapacaksın biliyorum, dönmek isteyeceksin özüne.
Bazı aykırı ruhlar çıksa da karşı, çoğunluğun doğası baskılayacak sistemi.
Biz değil, 20-30 kuşak sonramız görür elbet nihayeti.
O an gelip çattığında toparlayın sözlerimi,
Yeniden düzenleyin kelimelerimi.
Gelecek bin yıl sonrası insanoğlunun vaziyeti,
Merağımı uyandırıyor robotların busesi.
Ve biraz da korkutuyor, usulca kenara çekiliyorum.
Olacak olanlar artık size emanet, size yaşaması bize düşlemesi.

01.07.2021 17:57
Çepni Serhat Öztürk
Bengü Kalsın!

Çepni Serhat Öztürk

Akıl, Bilim Ve Sanat

Eski çağlardan beri,
Türk'ün hedefi, ileri!
Dön geçmişe al ibreti,
Yön ver geleceğe, ileri!

Ozan çalar kopuzu,
Gayret eder Türk ulusu.
Sözlerime kulak ver,
Bu ses düşmanın korkusu!

Akıl, bilim ve sanat...
Sökülmez güçlü halat.
Tutarsan bu ipin ucunu,
Yükselir Türk ulusu!

Çepni Serhat Öztürk

Çepni Serhat Öztürk

Anlatamazsın Derdini Ki

Kimi zaman; dağa, taşa gidersin.
Otlarla, çiçeklerle, karıncalarla konuşur,
İçini döker, kendini teselli edersin.
Hava; su, kuş cıvıltıları ve,
Ve belki evren olur senin yarenin.
Anan, baban, kardeşlerin...
Eşin dahi olmayabilir, sevgilinde dahil,
Yüreğinin sesinden anlayamayan.
Herkes farklı yöne çeker seni.
Herkes kendince yorumlar seni,
İstedikleri gibi...
Geçen zaman içerisinde yorulur,
Tarif bile etmek istemezsin kendini.
Yanlış anlaşılmalara el atmaz,
Zararlı insanlarla polemiğe girmez, hissizleşirsin.
İşte o zaman derin bir nefes çekip de dersin ki:
"Anlatamazsın derdini ki!"

14.12.2021 / Çepni Serhat Öztürk

Çepni Serhat Öztürk

Ardından

Görme beni, geç git yanımdan.
Ne farkın kaldı ki diğer kadınlardan?
Ne dargınlığı ifade eden jestlere,
Ne de aşık suratlara gerek var...
Ben alışkınım, dön git arkana bakmadan.

"Benzemez kimse sana,"
Değil bundan sonra.
"Bence şimdi sende,
Bil ki, herkes gibisin."

Şu gönül bahçemde,
Türlü mayınların izleri var.
Kimisi patlamış kimisi gebe,
Yeni acılara, sevgi arkasına gizlenerek.
Onları gömen birisi var,
O benim, hata bu yaptığım, hiç düşünmeyerek.

Gelme, gitme, yaklaşma.
Bir karar ver ve son ver,
Bu belirsizlik ardından gelen acıya.
Aşk bahsi ardından peyda olan,
Zihnimi kaplayan o korkunç karanlığa.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
27.03.2022
Bişkek - Kırgızistan
11:38

Çepni Serhat Öztürk

Argın

Durmak ve ilerlememek geliyor içimden.
Bir ses ki, otur diyor derinden.
Sesleniyor, geri dönerken çıktığım yoldan:
Acele etme uzan, çağı gelsin, biraz dinlen.

Vakitsizce, pek vakitsizce.
Bedenimde o kuvveti tüketince,
Kendimi bulanık sulara attım.
Başka seçenek buna eklenmeyince.

Çaresi bulunmaz bazı problemlerin,
Şavaşıp yazmaktan yorulur belki ellerin.
Zayıflarsın yahut görmez olur gözlerin,
Aklın bulandığında biraz dinmeli, dinlenmelisin.

Argınlık sanatçıya tatlı bir baldıran.
Eser için hareketliliği yeterince sağlayan,
Ezme mahiyetindedir, sanatçı ise ağulanan,
Bedeniyle eser yaratır ve okuyucu da olur ölüme ortak olan.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
20.03.2022
17:31

Çepni Serhat Öztürk

Bak

Bak penceremden bir ışık giriyor,
Dalgalar arasında ilerliyorsun,
Bata çıka düşünceler deryamda.
Bak penceremden bir ışık giriyor,
Biraz hüzünlü, biraz mahsun bakıyorsun,
Hayalimde, duru bir kalple beni severek.
Bak penceremden bir ışık giriyor...
Dünü, şimdi gibi hatırlatır oldu sözlerin,
Zihnimde o yankılanıyor olan naif sesin.
Bak penceremden bir ışık giriyor,
Gözüme ilinip beni uyandırıyor,
Tadım, tuzum, neşem kaçıyor...
Keşke girmeseydi o ışık, hiç mi hiç...

Çepni Serhat ÖZTÜRK
03:07
15.03.2022

Çepni Serhat Öztürk

Bengü Kal Budun

Ozan sözü kutludur,
İyice işitin sözlerimi.
Ötelerden getirdim atalarımızın dediklerini,
Yoksa yine esaret altında yaşamayı mı düşünüyorsun ey Türk budun?

Yozlaştık, koptuk özümüzden.
Ey Türk kendine gel, silkelen.
Ben sana demiyorum ok kullan kılıç kuşan,
Bak ne demiş sana Oğuz atan:

Bir olun 24 ok gibi,
Kıramasın hiçbir yağı sizi.
Böylece daha deniz daha ırmak,
Gök çadır güneş bayrak, ancak olur.

Gündüz oturmadım,
Gece uyumadım.
Demez mi Bilge Kağan?
Torunları olarak yakışır mı bize yerimizde saymak?

Kurulur mu bu uykuyla Turan?
Uyan Türk budun uyan!
Yoksa bir daha uyanırsın ki her yer yağmalanmış ve tarumar, insanlar derdest...
Göğe çekilmiş yabancı bir sancak.

Çepni Serhat Öztürk

Bengü Kalsın

Su gibi geçen zaman,
Dem vuruyor bazı noktalardan.
"Oturursan yok olacaksın, davran."
Adın yaşayacak, beriye bir Şey bırakırsan.

Bence mühim olan fevkalade,
İz bırakmaktır bu hana bir Şekilde.
Kayalara kazınan sözler gibi,
Bengü kılmaktır amacım ismimi.

Bedenen lsem bile yaşamak isterim,
Bir balaya anlatılan destanda,
Bir gencin zihni ve düşüncelerinde.
Benden ilham alınmasını dilerim, ruhlarımızın bir olmasını da.

ekilecek ile, katedilecek sarp yokuşlar var.
Çekinmeden, biz hepsine talibiz.
Varsın akallar diş göstersin,
Her Şey kurdun tek bir ulumasına bakar.

Gayemiz Türklük için yaşamaktır,
Türklüğü yükseltmektir amacımız.
Aynı zamanda eserlerimizle halk arasında yaşamak,
Yüzyıllara hitap edip bayrağı devr etmektir maksadımız.

epni Serhat ztrk

Bulantı

Bu tarif edilemez bulantının getirdiği öğürtüler,
Beni, bedenimi, her şeyimi esir ediyor.
Anlatmam ya da yazmam anlamanızı kolay kılar mı bilmiyo-rum,
Sadece, buraya fırlatılmadan önce sorulsaydı, kesinlikle ret ederdim diyorum.
Neyi mi?
Tüm varlığını, yaşamayı.

Çepni Serhat Öztürk

Çaresiz Yürek Yarası

Yine kaleme sarılmaktan başka çare yok bana,
Umutsuz, kederli yazılarım hep işleniyor sana.
Rüyam dahil, hayatımda da, yine onu görüyor, onu seviyor gibiyim.
Her baktığım kızın suratında o,
Keşke en azından 1 kez yüzünü görebilseydim.
Doyasıya sarılıp, koynuma alsaydım ve öpseydim...
Belki de bugün, böyle olmayabilirdim.
Şimdi ise anılar depresiyor hayalimde,
En renkli ve canlısı, onun sureti.
Yeniden seviyorum onu, o da beni.
Fakat o şimdi evleniyor,
Aldı onu benden birisi.
Yeniden keder mi yaşamalıyım?
Bilmiyorum, düşünüyorum...
Düşündükçe yazıyorum.
Belki yüreğe defalarca kez taş basmak gerekecek,
Unutmak çetrefilleşecek...
Sevemiyorum eskiden olduğu gibi,
Ben bir kez kaptırmışım gönlümü,
Onu da benden almıştı felek.
Şimdi ise onunla, hayallerde yaşıyorum.

Çepni Serhat Öztürk

Çepni'den

Ey kahkahaları yeri göğü sarsan,
Cilveleriyle Çepniyi kızdırmaya gayretli kız,
Değmeyeceği halde selâm verilen,
Yüzü ve karakteri domuza denk adam,
Sizler sefasını sürerken doyasıya yaşamın,
Düşünceler içerisinde boğulduk bizler.
Biliyorum, hesabınızca acıyorsunuz,
Bir tek tesir dahi etmez size, alınan canımız.
Eminim, o birikip oturduğunuz masalarda,
Ardımızdan nasıl da fütursuzca şallarsınız.
Bilirim, kanlı kusmalarımız ve ağlamalarımız,
Meze olur sofranıza, yayık ağzınıza da sakız.
Ey nazlanması her gece başkasına olan kız,
Ey tatlı su kabadayısı, seni çok bilmiş oğlan,
Karşılaşıp, gördüğünüz bu adam,
Geçmişte Kürşad, Mete, Költegin, Timur idi.
Yükselişimiz için çabalarken bizler,
Sizler Türklüğü ayaklar altına aldınız.
Bizi incitmişiniz; Atatürk'ü, Fatih'i satmaktır,
Özünden kopan bireyler oldunuz, duyarsız.
Bir gün kapına düşman dayanınca,
İçten hain fesatlar dayatınca,
Ey türlü şarabın, seksin tadına doymayanlar,
Ey akli fikri libidosunda, cinsellikte olanlar,
Ey o kızıl saçlı kız, küpeli oğlan,
Benliğinizi arar, Türk'e yeniden taparsınız.
Yeniden olursunuz biliriz, en koyu Türkçü,
Biz zor günlerin evlatlarını aldatamazsınız.
Sıra gelir başı kapalı, yüreği kara kişilere!
Güce tapan, bilimsiz, akıl yoksunu büyük!
Tam tersisin, yalnızca beden yaşın büyük!
Küçük, ufkun ve zihninin içi.
Anlamaya yetmez sizin yetileriniz Çepniyi!
Ey siyâset köçeği, saçı ak, saf, biçare kişi.
Vatanının oğluna sırtını dönerek,
Döneklik ve dalkavuklukla belli ettin kendini.
Ey güce tapan, oyuncu, cühela kadın!
Yapacağız, iman ettiğiniz kişiye bir gün akın!
Sen, kendini şeriat diyerek kandıransın,
Memleket çocuklarını siyasal İslam altında,
Bil ki biz var oldukça kandıramayacaksın!
Çepni'den çekinirsiniz,
Ki akınlarda önden gidendir o.
Kanı tez, Karadeniz evlâdıdır,
Bilirsiniz ki haksızlığa gelemes o.
Çepni'den korkup, titrersiniz,
Onu vurarak, hapsederek öldüremezsiniz.
Çepni, tehditlerinizden defalarca kez içti,
Bekleyerek şehadet şerbetini,
Göz kırpmadan daim ileri gitti.
Varsın olsun kuru canından,
O akacak olan kan, bir hanedanın,

Ruhun, maneviyatın, ÷lk÷n÷n kanıdır.
T÷rkl÷g÷n özü, başka topraklara yayılır.
Çepni denilen bahadır, öldür÷lür elbet.
Engel konulamaz fakat başkaları tanınır.
O kişiler ilhamını Atsız'dan, Kara'dan, Çepni'den almıştır!
Milli ruh ve fikirler, bedenlerin ölümüyle kazanamaz,
Gerektiğinde vücudumuzdan ayrılır başımız!
Kırılmakla yılmayız, vurulmakla yılmayız,
Bizler Çepni Serhat'ız, cesur, mert, atılganız!

Çepni Serhat ÖZTÜRK
03:02
09.05.2022
Bişkek - Kırgızistan

Çepni Serhat Öztürk

Dariğa

Tipi olarak yağdın içre,
Üşümemle başladı hicret.
Bir düş mü, kalın ince?
Vurdu dolu, doğdu nefret.

Masum, izler ve sevinir kar düşünce,
Ebeveynleri yok mudur hele hatırlatsın:
Sen sevin, gül, eğlen haklısın elbette,
Ama dışarıda donanlar var ve halleri nice.

Kasırga oldun, koştun kerelerce,
Korkmamla başladı hicret.
Bir düş mü, gündüz gece?
Hep acı verdi, pek derince.

Masum, ağladı bu sefer ve döndü içre,
Ebeveynleri yok mudur hele hatırlatsın:
Sen sevin, gül, pay çıkar ama kederlenme.
Acılar doğurur Nietzsche, kazandı sanat yine.

Konu oldun, yazıldın edebice,
Yazar şimdi metince ve sen ederince,
Yazıldın! Hissettirdiğin düşüncelerle,
Ödül kazandıracak, ilham olacaksın!

Masum, bu sefer teşekkür ediyor...

Çepni Serhat ÖZTÜRK
19:08
01.04.2022
BİŞKEK - KIRGIZİSTAN

Çepni Serhat Öztürk

Dedem Korkut Diyor Ki

Dedem korkut diyor ki;
Cariyeye güzel elbise giydirdsen hanım olmaz.
Gün gelende en yakının el olur,
Düşman bildiğin canına can olur.

Bizim kopuzumuz
boşuna mı yıprandı
ağzımızdan çıkan sözler
Hepbir yaşanmışlıktı.

Gönlümüz hep yara izleri
Hayallerimiz darmaduman
Yine de kalktım, ileri
Es geçme bilgenin sözlerini

Kağan atalardan beri,
Katun, yiğidin herbir şeyi.
Geldiğimiz çağdaysa,
Kim kuzu kim it gizli.

Oğul ve de kız,
ata babadan ne görse o
küçüklük deyip geçme
ağaç yaş iken eğilir hoyrat görme.

sen sen ol dosdoğru ol,
Türk'ün ahlakınca ol,
sapma ileri geri yollara
girme çıkamayacağın çukurlara

Çepni Serhat Öztürk

Dememek lazımdır öyle

Sevmek, bir insana zûl olmamalı.
Zihinler esir, gönüller bunlu kalmamalı.
En yaman sayrılığa sebep olmamalı,
Fakat ne yazıktır ki, aşktır bunun adı.

Bugün bileği bükülmez bir erim,
Oturuşta iki koyunu birden yiyenim.
Güreşlerde sırtı yere gelmeyenim,
"Böyle de sürer, öyle tahmin ederim."

Dememek lazımdır öyle dememek!
Çelikten bir topuz gibi iner yüzüne,
Bir anda çıkan önüne,
Kızın yüzündeki bir iki benek!

Dememek lazımdır öyle dememek!
En keskin kılıç olur, saplanır yüreğine,
Görüp, kalıp, şaştığın,
Karşıdaki kızın gözlerindeki renk!

Dememek lazımdır öyle dememek!
Zihnine düğümler atar ve sıkar,
Boğar, boğar ve hayalet eder,
Seni o karşıdaki kızın saçları, ilmek ilmek!

Yine de olmamalı zehir, sevmek.
En güzel anları doruklarda yaşatmalı.
Sonu hep acı olup yakmamalı,
Da konuştuğumuzun aşktır ya hani adı...

Bilinir ki özünde, nihayetinde,
Tepeler oluşturduğu gamlardan, şair yapar adamı.
Aşk beyhude bir emektir, kendinden vazgeçştir.
En rasyonel filozofu bile, elbet köle edendir.

Farkında ola ola, kedere yürümektir.
Aşk dediğin, fikirlerini ezmendir.
Bile bile kasvete sürüklenmektir,
Yeni tecrübeler atılmaktır, delirmişliktir.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
23.02.2022
21:01

Çepni Serhat Öztürk

Demografik Yapı

Yazmak istedim bir-iki dize,
Göçmenler getirmiş Trabzon'u dize.
Çıkıp vardığım Zağnos'ta,
Türk görünmüyor göze.

Oysa iskan tamamlanmıştı 1361'de.
Sadece, 10 yıl önceki Trabzon nerede?
Gözlerim arıyor, usum sorguluyor,
Ortahisar'ım nasıl geldi bu hale?

30 Haziran 2021
Çepni Serhat Öztürk

Çepni Serhat Öztürk

Dışarısı Ayaz

Başka bir elde, bir gece vakti...
Kalemim elimde, yazıyorum.
Umurumda değil; hece, ölçü, kafiye.
Bir çift gözü düşünüyorum.
Ve düşündüm de şimdi,
Hiç atılmamak gerek bu işe.
Yeniden alınmamak lazım bazı şeyleri üstümüze,
Aşk bizi bozar, her şey akışına bırakıldı.
Biz bakalım kendi yönümüze, o bulur bizi yine...

Çepni Serhat Öztürk

Dombram

Dombram, dombralıktan öte.
Kuru bir ağaç artığı olmaktan öte.
Dombram ruhumdur, dombram sesimdir.
En güzel yâren, ve dahi yoldaştır benim için.
Dombram benim nefesimdir,
derde düşsem halimden anlayanımdır, dermanımdır.
Atalarımın ruhunu hissetmeme aracı olan yegâne değerimdir.
Dombram, atalarımın bana mirasıdır.
Daha çok şeydir dombra benim için,
ancak sözün de hülasası budur.

Çepni Serhat Öztürk

Düşmanın Da Mertı Gerek

Lafların arkasına saklanmamak gerek,
İmalar, tavırlar, kapıları sert çarpmalar...
Romanlarımda adınız; sinsî, çakal olarak geçecek,
Yok sizde arslanlar gibi meydanda çarpışacak yürek.

Düşmanın da mertı gerek.
Zorla alana mı çekelim onu,
Kakarak veya iterek?
Mertı gerek, seni arkandan çekiştirmeyecek.

Ya yumruk, yumruğa denk gelsin.
Ya da kafa kafaya...
Çıksın bir kıvılcım, farketmez dönüşün kora.
Ö kor bizi yakmaz biliniz, zarar veremez korkağın çıkardığı bora!

Çepni Serhat Öztürk / Bişkek, Kırgızistan – 14.12.2021

Çepni Serhat Öztürk

Er Bozulursa Aile, Kadın Bozulursa Ulus Bozular

Er bozulursa aile, kadın bozulursa ulus bozular.
Ey kahraman Türk kadını,
Sen yerlerde değil, omuzlar üzerinde göklerde olmalısın.
Katun anam çok yaşasın,
Yarım beni kollasın.
Yaşatsın Türk ilini, gökçe kızlar yaşatsın.
Yiğitler sizin bağrınızdan çıkar,
Nice hanlar, hakanlar.
İlk senin kutsal ocağında,
Yetişir bozkurtlar.
Tomrisler, Umaylar...
Ey kahraman Türk kadını!

Çepni Serhat Öztürk

Eşit Değiliz

Sen de, ben de eşit değiliz.
Çalışırken maşamda, erirken saatlerce,
Bir piçin kucağında nazlanarak,
Sürtmeyi ve eğlenmeyi bildin asıl mesele.

Gözlerimin içine bak, bu kor alevi gör ve titre.
Biz ikimiz, evet bil ki eşit değiliz.
Biz çatışırken uzak elde, kahpelerle,
Gülüp çatan, keyif eden sizlerle bir değiliz.

Bir kafeye oturup bir şeyler içmekse adamlık,
Bizim tertemiz emeğimiz ve gayemiz değil,
Sizin bu boş ve sefil hayatınızdır alaylık.
Ve işte buradan çıkar da gör ki, biz ikimiz eşit değiliz.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
05.12.2021
14:17
Bişkek, Kırgızistan.

Çepni Serhat Öztürk

Gel Artık

İnmeli merdivenlerden hızlıca,
Koşmalı, yokuştan ve süzölmeli aşağıya.
Bir kayık tutup açılmalı.
Karadeniz'e,
Onun o karanlık derinliğinde,
Kaybolmalı, yok olmalı.

Bir şey olmaz üzerimde gül bitmese,
Toprak altına girmesem,
Kül olsam da saçılısam,
Doğanın şu kalbine.

Ne olur günden güne erisem,
Çürüsem bir alanda.
Kemiklerim toplanıp, her bir it ağzından,
Ağlamamalısınız asla ardımdan.

Değer gösterilmeli yaşarken,
Bilinmeli kıymet, geçmeden.
Anlaşılmalı, ama belki hata.
Beklemek bunu, homosapiensten.

Garipti.
Seviyor oluşum, sonra bunun nefrete dönüşü.
Karşılık bulamamak, ne üzücü.
Layık değil miyim ya da başkaca mı?
Tanrı mıyım? Sizden başka mıyım?

Denemeli, cesur olup da gelmeli.
Bir kez olsun sevmeli, şu garibi.
Fakat acımak istemiyorum kendime,
En garibi,
Artık ölmek istiyorum.

Sevgisizlik, tüketti bedenimi.
Yaşıyorum kısacası, artık bir deli gibi.
Başım kasvetle, ağırlıkla dönüyorken,
Sigaramdan bir fırt daha çekerek,
Umuyorum son şarkılarımı söylediğimi.

Sanat, seni seviyorum.
Tutunmam bu hayata, seninle oldu.
İnan tutunmasaydım da zaten ne var ki?
Nefes tüketmek ve uğraşmak,
Anlamsız şeylerin ardından.

Neyi ne kadar önemseydiğim artık,
Görölüyor mu dizelerimden?

Kusurlu denilecek türden,
Yazıyorum.
Önem vermeden.

Ani bir mide bulantısı,
Kronik oldu geçmez sanırım.
Beni öldürüp de dirilten,
Bu acıdan kurtulmalıyım.

Tek çare ölüm.
Ne kadar zor olabilir ki, geçecek.
Her şey gibi tıpkı.
- E o zaman bekle,
Bekleyemem, tekrarından usandım.

Şon bulmalı çile.
Ölmek, defalarca kendi içimde,
Çare değil, hepteni lazım.
Hepten bölünmek, acıyla kavrulmak,
İnatla dağılmak, savrulmak parçalarımla,
Varlığımı serpmek, yaşayan ölülere.
Biraz farkındalık vermeye,
Onlara, anlasınlar diye.

Gerekli artık!
Yalvarıyorum!
Tek çare!
Ölüm, gel!
Yakala beni!
Kurtar beni bu azaptan,
Yaşamak istemiyorum.

Keşke yaşamasaydım,
Hiç var olmasaydım.
Katlanmasaydım,
Acılara, buhrana, kedere, kendime.

Bitmeli artık bu çile!
Lütfen, dermanım kalmadı bile,
Ya da ne bir tahammülüm,
Sahteliğe.

Bana bir ölüm lazım.
Yok olmalıyım.
Ölüm, gel artık.
Bana acımalısın.

Bunları yaşadktan sonra mutlu olamam.

Daha da gülemem, safça.
Yaşananlar var ya,
İzler işte, kanatır yüreğimi.
Daima, her zaman, devamında da.

Ölüm!
Senin belirsizliğini sikeyim.
Gel artık, amını siktiğim.
Usandım diyorum,
Gel de kurtar beni benden.
Kurtar beni bu sahte medeniyetten.
Kişilerden, çevreden.

En çokta içimdeki kadınlardan kurtar beni,
Beni kurtar geçmişimden, azat et.
Beni bir bilinçsizliğe kavuştur,
Burayı duyumsamayayım.

Yokluk bir kurtuluş.
Bilinçsiz olsam da inanın huzura kavuşmuş olacağım,
O an,
Nefret yok.
Sevinç yok.
Hayvani duygular yok.
Ama, yok var.
Yoklukta huzur var.
Yok olmalıyım,
Kurtulmalıyım.
Bu eziyet dünyası sevilecek gibi değil, denedim.
Denedik.
Kurtulmalıyım,
Kurtulmalıyız.

Ölüm, gel!
Ananı sikeyim...

Çepni Serhat ÖZTÜRK
11.04.2022
11:06
BİŞKEK - KIRGIZİSTAN

Çepni Serhat Öztürk

Gençliğe

Kar yağacak ve boynunu büküp yürüyeceksin.
Üşümek için kıvrımlara bürüneceksin.
Yüzün yanacak, haşlanacak belki sert borandan,
Yine de hayata güleceksin.

Yeri gelecek, olacak sana yağ tım tayfan.
Beş kuruş etmeyenler tarafından ezileceksin,
Gün olur, yürürsen eğer tenhadan,
Kendine kızacak, üzülecek ama şevkleneceksin.

Ne kimseleri arayacaksın yanında,
Ne bir gönülden hâl hatır soracaksın gülerek.
Devran dönene dek çalışacak,
Ve bileceksin: olmayacak katık, kuru ekmek aşında.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
Bişkek/Kırgızistan
01:41
18.02.2022

Çepni Serhat Öztürk

Gökkurt

Arıyorum arıyorum,
Arıyorum arıyorum...
Gökkurt nerede bakıyorum,
Gökkurt nerede bakıyorum.

Çıktım bir doruk dağa,
Çıktım bir doruk dağa.
O da ne, bir sarışın bekler beni.
O da ne, bir sarışın bekler beni!

"Oğul" dedi, "gel yanıma."
"Oğul" dedi, "gel yanıma."
"Ben sana hiçbir şey öğretemedim mi?"
"Ben sana hiçbir şey öğretemedim mi?"

"Bak yanımda bir ayna var."
"Bak yanımda bir ayna var."
"Geç karşısına Gökkurt orada."
"Geç karşısına, Gökkurt orada."

"Arama kendine bir baş."
"Baş sen ol, başlı başına."
"Arama kendine bir baş."
"Baş sen ol, başlı başına."

Dedi ve kayboldu.

Neredesin sarı saçlı?
Ah neredesin sarı saçlı...
Bir baktım, ayna tuğ oldu.
Bir baktım, ayna tuğ oldu!

Çepni Serhat ÖZTÜRK

Çepni Serhat Öztürk

Gördük Biz O Neferleri

Gördük biz o neferleri,
Ayağında çarığı bile olmayan çerileri.
Ve yiyen o çarığı muhtaçlıktan,
Ama yine de varan meydana, efeleri.
Gördük biz o askerleri,
Varı değil sadece, yoğu ile de düşenleri.
Toprağın bir ana gibi kucaklayışı erleri,
Bağrına basışı, bir ayrı ruh katır, geceleri,
Sabahları yahut öğleleri, ikindileri...
Demeden güzel, yar, aile, evlat, kız, oğul,
Vazgeçerek, çekerek el, koştı ölüme birileri.
Birileri dediklerimiz, yapamayacağını yaptı,
Sıradanların, ve tanrılaşıp da vardılar Kürşad otağına.
Kanla, canlarıyla oldular destan, ve bengi.
En büyük mirası bıraktılar bize ve göçtüler,
En kıymetli hediye, kendilerinden geçerek,
Yüreklilik göstererek verdiler,
Sakinmayarak mallarını ve bedenlerini.
Biliniyordu kendilerince ki, toparlamalı bilinci,
Demir atmış Arapların ve diğerlerinin kovulmalı sonuncusu,
Ancak bahtiyar olur halk, bitirilmeli hain hükümetin avuntusu.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
BİŞKEK - KIRGIZİSTAN
13:24
04.05.2022

Çepni Serhat Öztürk

Günümüz Türkçülerine

Türkçü diyen hele kendine, şurada kaç kişi kalmışız?
Yolbaşçı, "dayanışmalısınız" derken niçin ayrışsınız?
Mankurt, tarikat tarikat birleşirken yek vücut,
Halinizi görseydi kahrolurdu Atsız!

Elbette bu ayırmda bir gerçektir, bu da vardır.
Türkler, kendileri hariç iki gruba daha ayrılır:
Gayri Türkler ve maalesef Türkler sözü haktır,
Her kendini Türkçüyüm diye tanımlayanın sözüne kıymet vermememiz doğaldır.

Bir elini bozkurt yapmakla olunmaz Türkçü,
Salaş söz, asıp ve kesmeyle olunmaz Türkçü.
Amacın vatani yükseltmektir ve dahi Türklüğü,
Ona göre hareket et, çalış, kaldır yerden ülkünü!

Öykünmek gerek elbette, bazı şeyleri hatırlamak ve yaşatmak için.
Fakat aşırı fanteziye kaçmak ve komikleşmek niçin?
Bizim davamız oynaklara ve oyunculara göre değildir,
Türkçülük, çektiği çileleri ve aldığı yaraları şeref madalyası bilen bahadırların yâridir.

Laf ile hiçbir gemi yürümez, belki her şeyinden olacaksın.
Buna canın, malın dahil ve cananın.
Yeri gelirden onlardan vazgeçmekten korkar isen,
Sen Türkçü değil, özünü aldatan bir alçaksın!

Türkçülük yolu ciddi ve çetindir.
Bir gün komünist, bir gün Türkçü olunmaz.
Pekala zaten bu ikisi birbirine gayetle zıttır,
Bilin ki böyleleri bir tam kişilik olamaz.

Bir gün Türkçü bir gün sosyalist olunmaz.
Türkçülük değildir giysi, çıkarılıp giyilsin.
Yarım yamalak savunup, vazgeçmekse düsturun,
Sen o zaman yarın, savaşta da dönersin.

Sana, son kıtamda son sözlerim şunlardır:
Türkçü isen; akıl, bilim ve sanata sarıl.
Savunduğun şeyin bir anlamı olabilmesi için,
Hiç durma, vakit kaybetme, şimdiden atıl!

Çepni Serhat ÖZTÜRK
05.12.2021 13:50 BİŞKEK/KIRGIZİSTAN

Çepni Serhat Öztürk

Hitap

Bugün, yürürken yaşlandığımı hissettim.
70 yaşına gelmiş bir adamın yorgunluğu vardı üstümde.
Sırtım biraz kamburlaşmış gibiydi ve,
Hareketlerim yavaşlamıştı iyice...

Ruhumda anlamadığım ve daha önce hiç hissetmediğim bir sakinlik duygusu...
Oysaki yaşım daha on dokuza ilerliyordu.
Üzerimde yılların siyah kabanı,
Ayağımda görmüş geçirmiş botlarım.
Kafamdan çıkmayan beremde onlara kafa tutacak gibiydi sanı-rım.
Yine usanmadan aynı yerlerden geçiyordum yürüyerek.
Asla kurtulamadığım o iç huzursuzluğum ve mide bulantım da refakatlik ediyorlardı.
Yine ilham verici günlerimden birisi olacağını düşünüyordum, ki derin duygular yaşıyordum.
Yanımdan geçen, bedenden ibaret kişiler, yine bana bakıp fü-tursuzca gülüyorlardı.
Onlar birer beden iken, ben ruh olduğumdan dolayı.
Onlar karambole, öylesine, zevk için yaşarken,
Ben hayatımın her anını değerlendirmeye çalışır,
Geleceğimizi, vatanımızı ve ilerleyen çağın Türk bireylerini düşlerdim.
Yalnız kendi evlatlarımı değil,
Yanımdan geçerken bana iğreti gözlerle bakıp gülen sefillerin çocukları da dahil.
İnsanı ancak; ukalalıktan uzaklar, kibirlerini yenmişler, dalka-vuk ve riyakar, menfaatçi olmayanlar anlar.
Ha birde, ağır şeyler yaşayan ve atlatanlar.
Gözlerim, eskisinden daha zayıftı.
Bir yere odaklanınca sulanıyorlar,
Bazen karşıdaki suretleri de seçemiyorlardı.
Ancak şükrediyordum ki, karanlıklara da boğulmamıştım.
Belki biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı onların.
Belki buna zihnimde dahildi.
Ağızları yok, konuşamıyorlar belki ama o gözümde gelen yaş-lar belki de birer serzenişti.
Onlardan özür diliyorum,
Hatta vakit ayıramadığım tüm insanlardan...
Suratım asıksa da şu sıralar, aldanmayın isterim.
Biliyorsunuz, benim bu mizacımdır işte.
Her zamanki hallerim.

17:08 / 20.12.2021

Çepni Serhat Öztürk

Irak Olun

Sahte bir gerçekliğin ve aslında gerçek bir hiçliğin içerisinde dalgınca yürüyorum.
Gözümün önünde o yalan gülüşler,
Kulaklarımda tahrik edici kahkahaları çınlar yabancıların.
Kendilerine saygısı olmayan çiftelerin riyakarlık içeren selamla-rı,
Yüzümü buruştururken başka yöne çevirtir kafamı.
Sahte insanların ve aslında aynılının içerisinde delirecek gibi-yim.
Ruhlarının ve yaşamın derinliklerine inemeyen sığ zihinlerin sivri dilinde
ötekileştiriliyorum.
Bundan memnunum.
Zaten aynı kefedede olmamız yanlış olurdu.
Beni kendinizle ayırmakla yetinmeyin,
Lütfen uzaklaşın ve yok olun.
Kendi halimde, içimdeki o bulantının bana yarenlik edışıyle yaşamayı yeğlerim.
Bundan daha büyük zenginlikte bilin ki,
Cehennemlik diye atfettiğiniz düşünür ve filozoflarla aynı yer-de olmam olurdu.
"Herkes sevdiğiyle hasrolunur" derler, dersiniz, deniyor, denil-di...
Eğer haklıysanız, lütfen öyle olsun.
Ama değilseniz, lütfen irak olun.
İki türlü de iyi olalım.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
11.03.2022
21:55

Çepni Serhat Öztürk

İki Gönül Bir Bedende

Uzaklarda bir çift göz bakar yukarılara,
Ben burada, o orada.
Ayırabilir mi bizi yollar?
Gönüllerimiz bir olunca, asla!

Sevenler birbirlerine verirler imge,
Bir başka mutluyum gece çökünce.
Hava ayaz, gökte ay varsa,
Bilin ki iki gönül bir bedende.

Çepni Serhat Öztürk

İrin

Bir haleti ruhiyeye bürür ki insanı,
Ondan sıyrılıp bir adım atamazsın.
Sanki ebediyen sinmiştir ruhumuza,
Ele geçirmek isterse seni, tanı:
Savaşması güçtür, belki kurtulamazsın.

Vücuttaki bir irin tesirini yaratır,
Kişileri güldürür, senin yüreğini kanatır.
Dağlaması zordur, yok etmesi imkânsıza yakın,
Geçer gibi olsa da beklenmeksizin canlanır.

Bir irin ki bu; bağlar aklını, kolunu.
Halini çalar, saptırtır sana yolunu.
Deşsen de, akıtsan da pisini,
Öyle bir misafir ki çıkar gelir yeniden, yoktur onun gururu.

Tembellik, Türkçüye en zararlı irindir.
Boş oturmak bizlere azaptır, cehennemdir.
Tembellik bir güzeldir, yanı daim serindir,
Dem almamalı Türkçü, bir gölge altında!

Çepni Serhat ÖZTÜRK
Bişkek/Kırgızistan
23.02.2022
11:18

Çepni Serhat Öztürk

Kabalığı Getiren Sensin

"Ne oldu sana, böyle değildin?
Sana arkadaşlık teklif ediyorum,
Uzaklaşma benden."

Kes!
Yani diyorsun ki, "yine sevileyim!"
"Eksik kalmayayım, o ilgini göreyim."
Hadi oradan artık, kaltak!
Siktir git, başını böcek ezer gibi ezmeyeyim.
Bunu yaparım!
Yemin ederim.
Benden uzak dur!
Kabalığı getiren sensin.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
BİŞKEK – KIRGIZİSTAN
15.04.2022

Çepni Serhat Öztürk

Kadarı Ve Temsilisin

Seçimlerinin, kadarı ve temsilisin.
Gece vakitleri uykularını bölen,
İnce düşünüşlerin eserisin,
Ve kimi zaman esiri...
Bunun farkında olduğunda ise,
Kendine acıyan, belki bir hiçsin.
Yaptıklarının kadarı ve temsilisin,
Başarıların ya da başarısızlıkların,
Bunların tümüdür senin özetin.
Sözlerinin ve eylemlerinin, kadarı ile temsilisin.
Yerine göre, çoğunlukla, aslında,
Kişilerin gözünde olduğun kadarsın, bilmelisin.

Çepni Serhat Öztürk

Kararsızlığın Bahtiyarlığı Yitirişii

Bilemezsin, bu kaçışlarınla neleri de kaçırdın,
Vermedin var olmasına izin, iki aşk dolu bakışın.
Ağır geldi sanırım, sevilmemiş olmalısın,
Kendin değil, başkası oluyorsun, karşısında iltifatların.

Seviyorum, dur! Sevmiyorum ya da,
Ah! Aklım karışık ve odaklanamıyorum sana.
Sen yine yanımda durup beni şımartsan da,
Ne çıkar öpüşmesek, yürümesek kol kola...

O işi geçeceksiniz artık,
Aylarımı, yıllarımı uğrunuzda ettim heba.
Aşk denilen, bu çetin veba,
Alacak ulan aklımı, canımı en sonunda.

Bir kişide hiç mi şans, baht olmaz?
Sevgisi karşılık görmez mi hiç, onulmaz,
Bu durumun bedenime açtığı yara,
Her bir çifti, güzel kızı gördüğümde nükseder.
Ve böylelikle bu düşünceleri kaldırır,
Atarım başka tarafa,
Dizerim onları geçmiş denen raflara.

Şimdi dönüyorum bu zorlu yoldan.
Kendimi tükettiğimi çok iyi biliyorum.
Sevilmeyeceğimi bile bile yalandan,
Maalesef oyun oynuyor devamlı, insan.

Kafayı sevmekle, sevmekle bozduk.
Şiz şimdi düşünün ki işte, ne hallere konulduk.
Üzıldük, hor görüldük, savrulduk,
O iyidir, narindir dediğimiz kızlar tarafından.

İçimde büyük bir kızgınlık var,
Nefret duyuyorum artık kişilere,
Öylesine farkındayım ki kimin ne,
Olduğuna, kalıbına bakarak kinleniyorum.

Bu saatten sonra kabalık var,
Kimseleri tanımamazlık var.
Bundan sonra ne romantiklik, toz pembelik,
Ne de öyle aşk adamlığı, naiflik var.

Bundan sonra namertlik var.
Orospu çocukluğu var.
Piçlik, haylazlık, yaramazlık,
Bu devranın dönüşümünde kabalık,
Tüm kötülükler var.
Ama naziklik yok.
Burada artık, kovulmuş şeytanın emareleri var.

Sevmek, insana yaramıyor,

En vasıfsızın bile kıçı kalkıyor.
Herkese bir havalar basıyor,
Ama Aşık Veysel'in sözü gelsin hatırlara.
"Güzelliğın on para etmez,
Bendeki şu aşk olmasa."

Kararsızlığın Mırzagül!
Belirsizliğın Mırzagül!
Gelip gidişlerin Mırzagül!
Ne istediğini bilememen Mırzagül!
Umutlandırıp, kaçman Mırzagül!
Mırza hanım, sen gül!
Ama bekleme öncekiler gibi ağlamamı,
Bekleme Mırzagül,
Sızlanmamı!
Kibrini, egonu okşamamı,
Bekleme sana zevk vereceğimi,
Bekleme!
Eski Serhat'ı.
Bir git artık,
Seni de senin gibisi alsın aptal kadın.
Bu saatten sonra uğruna,
Paralamam kendimi, ne de 250 gramcığa,
Karamsar, küçümseyici suratına,
Bakışlarına!
Git, yoksa elimde kalacaksın Mırzagül!
Bir insanın oynanmamalı bu denli,
Duygularıyla!
Kararsızlığın diyorum Mırzagül,
Belki de saadetimizi,
Bahtiyar oluşumuzu bitirdi.
Yazıklar olsun o seni terkettikten sonra,
"seni seviyordum 2 aydır" demene.
Yazıklar olsun sana ki,
Görüp pişman olacaksın, beni kaybedişine...

Çepni Serhat ÖZTÜRK
15.04.2022
BİŞKEK - KIRGIZİSTAN

Çepni Serhat Öztürk

Kitlese! Sanrılar

Aslında ne enerjim ne kuvvetim vardı,
Bu şiiri dahi kaleme alacak kadar.
Fakat öfke katılıp fikrimin arasına,
Kitleler arasına beni itip, beni zora saldı.

Ne değişir? Bu duvarları yıkmaya çalışsak...
Deme öyle, bu soruyla senin onlardan ne farkın kaldı?
Gelen bir taş koydu, harç vurdu,
Kült oldu, hars oldu, ileriye göremeyiz eğer bu yapıyı yıkmaz-sak!

Aydınlık önünde bir duvardır sanrı,
Refleksif düşüncenin zıttı, tam karşıtı.
Fakir kalır sanrıya kalan bağımlı,
Aman uzak olsun, yayılmamalı, sakınmalı...

Değiştirilemeyen düşünceler, değiştirilemeyen insanlar.
Ne olur ki, hani kaybeder miyiz yok olsalar?
İster misin birikseler de kaynasalar,
Ezseler seni 3 İQ'larıyla?

Sorunların ki görülür hep cahilliktir temeli,
Kitlelerce kabul görmüş dogmalara fırsat vermemeli.
Ya eğitim kurtarır bu zehirli zihinleri,
Ya da vurup akıtmalı onu, çıban patlatırcasına!

Kalır kokusu ve izi, pisi.
Yine de ibret olur bir dizi,
Tarih sayfasında,
Ve diğer kayıtlarda.

Dogma, sanrı, obsesyon...
Bağnazlık, nevroz, asimilasyon.
Sığlık, fakirlik, sefillik...
Din denilen eşittir bunlarla, bir de mitos!

Akıldan uzak kişilere aldanma.
Acıma, kanma, konuşma.
Bul imkanı hatta, dayanma,
Uzaklaş oynamasın sabrınla!

Kitlese! sanrılar bizi yok eder,
Düzen değil, berbatlık davet eder.
Yoktur temelinde bir mantıklı eder,
Kurtulabilen onlardan, kazanmıştır zafer.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
19.03.2022
Bişkek - Kırgızistan

Çepni Serhat Öztürk

Klasik Aşık

Seni o gün görünce,
Dilim durdu, lal oldum.
Taşa döndüm geçince,
Sen tam benim karşıma.

Nefesin vururdu tenime,
Değdiği yeri ısıtarak.
Kalbime yağıyordu ya şimdi,
Aşk denilen, sağanak.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
06.01.2022

Çepni Serhat Öztürk

Koca Bir Hiçlikteyim

Yol uzun, fedakârlık ve feragat istiyor.
Bugünlerdeyse ben, enerjimi tüketmiş gibiyim.
Yapılacak iş belli ama,
İstek mi desem güç mü desem, koca bir hiçlikteyim.

Gençliğimin baharı; 16, 17, 18, 19'lu yaşlarım..
Evdе geçti günlerim halime yararım.
Ben böyle değildim, girişken ve atılgandım...
Şimdi bitmişim, tükenmişim, koca bir hiçlikteyim.

Her gün, her saat, her dakika etsem de kendimi motive
Gayrı faydası yok, ne yapсам nafile.
Sanki çaresizim, muhtacım, halim biçare, nice.
Şimdiden ömürden ömür gitti, koca bir hiçlikteyim.

Kalbime vurdu sancı bu yaşta, düştüm hastanelere.
Gören diyor ki sen gençsin ne takıyorsun kafana?
İnsanoğlu 17'de 70'i yaşıyor bilir misin?
En zor günlerim, öldüm de gömenim yok, koca bir hiçlikteyim.

Ha kopuzu aldım elime ha kalemi,
Çıkmıyor ağızımdan bir kelime, iç açıcı.
Benim gibi nice genç bu halde, durum içler acısı..
Gelecek yok oluyor, eriyoruz, koca bir hiçlikteyiz.

Dünya yaşanılacak yer olmaktan çıktı,
Düzen bozuldu, kimseye itimat kalmadı.
Sevgiler sahteleşti, akıllar uçkuruğa düştü..
Kahroluyorum bu devirde doğmaktan, koca bir hiçlikteyim.

Her şeye rağmen,
Ben Çepniyim, ben Türküm!
Pes etmek yakışmaz bana,
Şahlanmak için yeniden, doğrulacağım ayağa.

Dedim yine, kendimi kandırdım.
Denedim... Tekrar tekrar ve yeniden,
Her seferinde en başa döndüm.
Yolun sonu meçhul gibi, koca bir hiçlikteyim

Bu sefer sustum, belki dedim.
Belki karanlığa alışıp öyle yaşamak lazımdır,
Alacalı günlerim, zifiri karanlığa dönüştü.
Sözün özü: "Koca bir hiçlikteyim"

Çepni Serhat Öztürk
29 Ocak 2021 Cuma - 17:19

Çepni Serhat Öztürk

Konçuy'a

Kapıdan içeri girdi bir Konçuy,
Yanakları al al benim aklımı da aldı gitti.
Duydum ki Kıpçaklar'ın kızımıymış,
Bilmem Oğuz'a gelin gelir mi?

Böyle günler aylar geçti,
Bir gün dereye atını sular idi.
Yanına vardım, anlattım...
Onunda gönlü bendeydi.

Boynuna bir imge taktım,
O da saçından bir tutam kesti.
Atasının yanına vardık, olur verdi.
Yazgı bizi bir etti, dünyalar bizimdi.

Altın saçlı, gök gözlü...
Ay gibi parlak tenli,
benim asil konçuyum.

Kırk gün kırk gece toy edildi,
hayvanlar yağış edildi.
Cenk kapıda, lütfen ağlama..
İşte gökte yıldızlar, işte boynunda ilk imgemiz, Beni hatırla!

Bindik kutlu atlara,
Akın akın sürdük yağıya.
Parıldadı kılıçlar, Aklım obada...

Kokusuna doyamadan,
İpek saçların saramadan...
Gönlüm yaralı halde göçmesem acundan.

Ulu han hastalandı,
Hain zehirledi.
Asker dağıldı,
Sefer aksadı.
Düşman ani çattı,
Bahadırlar yere düştü,
Kahpelik bizi vurdu...

Kokusuna doyamadan,
İpek saçların saramadan...
Gönlüm yaralı halde göçmesem acundan.

Gönlüm yaralı halde göçmesem acundan.
Aklım obada, aklım obada, aklım obada...

Çepni Serhat Öztürk

Köprü Yıkıldı

İki yamacı birbirine bağlayan köprünün,
Kalın halatları nasıl kopuyorsa,
Bizim de öylelikle koptu bağlarımız.
Demek imkânsız yokmuş, mümkünlük varmış.

O köprünün tahtaları, nasıl ki aşağıya düşer,
Benim de, bizim de emeklerimiz o misal teker teker,
Savruldular, dağıldılar, düştüler.

Kayboluncaya kadar onlar,
Gözlerimle takip ettim, ve yüreğimle...
Geride, hatırladıkça sızlatan bir acı bıraktı,
Severek ayrılmak bize hiç yakışmadı.
Daha doğrusu ayrılık, benim hayalimde,
Bize hiç mi hiç yaraşmadı...

Suç senin, sevgini göstermedin.
Belki de oynadın, hiç sevmedin.
Beni bu belirsizliğin yaktı.
Gelmelerin, gitmelerin.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
30.04.2022
13:45
Bişkek - Kırgızistan

Çepni Serhat Öztürk

Mankurt Olma, Uygur Ol!

Sen artık bilinçsiz bir kölesin,
Kendini kandırma, bu değilsin.
Dön özüne, dön kendine.
Mankurt olma, uygar ol!

Atalarına yaraşan,
Döneminin ilerisinde,
Atılgan, cesur ve mert,
Türk ol, silkelen!
En önemlisi, güven kendine.

Mankurt olma, uygar ol.
Kul köle olma, aydın ol.
Daima geliştir kendini,
Taşı tuğları, ileri.

Çepni Serhat Öztürk

Mırzagül'e

Dudağında belirip yüzüne yayılan,
Saçtığı aşkla yüregimi yakan,
Senin şu öldürücü, vurucu,
O eşsiz gülümsemelerin, gamzelerin...

Kaçırarak bakarsın ya gözlerini,
O kısık gözlerin baktığı her yerdeyim.
Senin şu sert tutumun, cilvelerin,
Hallere soksa da beni, yine severim seni.

Bilsem ki son günümdür acunda,
Üzülürüm, sıkılırım olamamaktan yanında.
Kendimi bilirim, ben mutlaka o anda da,
Vatan der durur, çabalıyor olurum bir şeylerin uğruna.

Şimdi sen bil ki, seni düşünmüyor değilim.
Hatta geceleri, senin adını sayıklarken,
Senin hayalini kurarak uyuyorum.
Düşünüyorum, senin sevgine layık değil miyim?

Karanlıklarımı aydınlatırcasına ak yüzün,
Ömrüme ışık saçan o ak, pak tenin.
Çıkıp girdin yaşamıma, ortasında güzün.
İlerleyebilir miyiz seninle, ileriki yıllara değin?

"Seviyorum" deyince bir sessizlik aldı seni,
Yollarda da karşıma çıkmamaya başladın.
Söyle bana düşmek mi peşine, aramak mı,
Vazgeçip, dönüp, uğraşmamam mı getirir eski seni?

Zira ben yoruldum koşmaktan.
Emek verip sevip, sonra sevilmemekten.
Büyükler demişti ki: sözlerimizi gelme bakmamazlıktan,
Senin sevdiğini değil, seni seveni seveceksin.

ÖZTÜRK - BİŞKEK/KIRGIZİSTAN

02.02.2022 Çepni Serhat

Çepni Serhat Öztürk

Mücadele

Sanma ki mücadelesiz kazanılır bütün iyi şeyler,
Şonu iyi veya kötü olsun, yolunda diken bulundurur tecrübeler.
Öyle bir şaşıracaksın ki yeri gelecek,
"Hiç kimsem de yok muydu ulan benim?" diyeceksin.
Ay ışığı altında belki ağlayarak yürürken,
Belki bir elin omzuna konmasını beklerken,
Çaresiz hissettiğin her anda, yeniden kendine hiddetleneceksin.
Başka çaresi yoktur hayatın ve başkaca oluru yoktur hedefle-rin.
Eğer ki arkadaş; gülmek istiyorsan tüm bu ağlamaların yerine bir gün,
Durmuyacak, sızlanmayacak ve davranacaksın.
Her mücadelenin nihayetinde irili ufaklı bir başarı,
Her başarının nihayetinde kendinde güç bulacaksın.
Mücadele ve davranmak,
İşte parolamız budur!
Korkma, yeni şeyler öğreneceksin,
Kuvvetlenecek karakterin, o hamur.
Aldığın yaralar, gönlündeki sayısız çizik ve im...
Kut'un olacak, şeref duyacak, sevineceksin.
Yaptıkların gözünün önünde, rahat ve gülerek öleceksin.

Çepni Serhat Öztürk
Bişkek / Kırgızistan
24.11.2021 – 09:59

Çepni Serhat Öztürk

Narsistle Yaşadığım Aşk

Sevmek ve sevilme, güzel şey elbette.
O günlerimi mutluluk ve biraz hüzünle hatırlarım.
Hayatın yükünü paylaşmak güzel olurdu, bir yarenle.
Kaybolmasaydı haslar, çivisi çıkmasaydı dünyanın.

Sevenlere, ben bir hikayemden bahsedeyim:
Ben yandım, eridim, siz üzülmeyin.
Bu yalan çağda itibar etmeyin,
Bugün seviyorum, yarın ayrılacağım diye tehdit edene.

Gönül vermiştim bir kıza,
Konçuyum deyip basmıştım bağıma.
O ise gece vakti bir sokak arasında,
Kıymıştı bize sekizinci ayımızda.

Sabırla beklerken buluşacağımız zamanı,
Medet umar olmuşum benden uzaklaşmayacağı anı.
Gidişleriyle sınarken karakterimi, kendime olan saygımı,
Diyemedim, "Sikeyim böyle aşkın ızdırabını."

Dilime revaç olan eşsiz iltifatlar,
Kalemime ilham olan acı, tatsız olaylar.
Yüreğime bugün ızdırıp verseler de her ne kadar,
O günler hatırıma gelir, garipçe hoşuma kaçır.

Çepni Serhat Öztürk

Ne Gariptir Hayat

Ne gariptir hayat,
Ne gariptir insan,
Ne gariptir yaşamak,
Ne tuhaftır ömür dediğin.

Hareket eden beden,
İşleyen o zihin,
Söyleşen o dilin,
Çalışmaz olur o an.

Ölüm kapıya gelince,
Son nefesi verince,
Kibrinden ayrılınca,
Ne sade olur insan.

Şimdi kendisi sessizdir,
Vücudu sakindir.
Belki gözü açık ya da kapalı,
Büyüklüğü gitmiştir.
Gariptir hayat,
Gariptir ölüm,
Gariptir insanoğlu,
Şöyle durup bakınca.

Nerede o deliliğin,
Tanımayıp atılmışlığın?
Şimdi durgun durunca,
Kaldı yaşattıkların.

06.01.2022
Çepni Serhat ÖZTÜRK

Çepni Serhat Öztürk

Nedensiz

Nedensiz olur benim acılarım,
Bilinçaltım kaygılarla doludur, bilirim.
Erken öleceğim, yaşlıyım.
Vaktim az, yaşamak mı diyorsun?
O, sevdiğim kadınlara kalacak.

Çepni Serhat ÖZTÜRK

Çepni Serhat Öztürk

Ömrümüzü Feda Edenleriz Biz

Bu ayrılık bizi ayıramaz,
Buluşur elbet ruhlarımız Tanrı dağında.
Bedenimiz kederlense de,
Kara Kağan gibi tasadan ölsekte,
Bunun için çalışıp,
Ömrümüzü feda edenleriz biz!

Çepni Serhat Öztürk

Sayrılık

Sayrılık, sayrılık, sayrılık, sayrılık...
Baharın ortasında,
Düştüm toprağa.
İzin ver, izin ver...
Son kez vurayım yağıya.
Upuzunca yerdeyim.
Gözümün önünde son kez,
Ay yüzlü, güzel konçuy.
Göçüyorum acundan...
Gözlerim ağır ağır kapanıyor,
Tinim göğe yükselirken...
Hissediyorum, bir mutluluk.
Yüreğimde bir tatmin.
Varıyorum atalar yanına.
Her birinin önünde diz kırıp,
Baş kesip varıyorum, uçmağa...

Çepni Serhat Öztürk

Sende Bir Kurtsun

Sende bir kurtsun, arama.
Dur sende düşme tuzağa,
Yol burada başcı arama,
Sakin, benzeme Arab'a!

Girersen eğer çıkmaza,
Sakin dogmaya inanma.
Senin ışığın akıldır,
Sıyrıl bütün bağnazlardan.

Gelse de üstüne atan,
Söz konusu ise vatan.
Türk'ün töresince iş tut,
Sakin benzeme Fars'a!

Çepni Serhat Öztürk

Silip Atışımın Da Artıkları

Belki bir gün, karanlıkta yürürken çıkarsın önüme,
Donuk, soluk, bön, aptal surat ifadeni belli ederek,
Yine canıma okumaya çalışırsın var gücünle.
Bu sefer olmaz, izin vermem kati suretle,
Beni üzmeni, aldatmanı, kırmanı, düşündürmeni kasvetle.

Silip atışımın da artıklarından bu,
Son düşünce kırıntılarım seninle ilgili,
Benzetilebilir, bir kahveye.
Bir güzel fincanda içilir o güzel tat.
Varken, birden yok olur, bitmiştir.
Gerisinde çöpü kalmıştır yahut çeri,
İnsanlar, bunlarla hatırlar geçmiş.

Silip atışımın da artıklarından bu,
Kaleme alışım, seninle ilgili dizeleri.
Belki sitem ediyor, yargılıyor ya da övüyorum,
Güneşin batışında, tıpkı tepeler ardında,
Son kalan kızıl ışınlar gibi.

O kızıl ışınlar ki, bir koca küreyi süslü kılar.
Ve bir yazdığım şiir ki, akıllarımıza getirir hatıralar,
Seninle acı-tatlı, iyi-kötü de olsa o baştan geçen anılar,
Uzağında, yakınımda, içimde, dışımda bizi andıracaktır insan-lara.

İşte tam olarak tüm bunlar,
Seni silip atışımın,
Atamayışımın izleridirler, ardından kalan.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
BİŞKEK – KIRGIZİSTAN
14.04.2022

Çepni Serhat Öztürk

Trabzon Mücadelesi

Dizildi sıra boyu,
Oğuz'un atlıları.
Savaş naraları atarak,
Yağıya kılıncı vurdu.

Ardı kesilmez oklar,
Yıprattı hep surları.
Başbuğun buyruğıyla,
Ateşledik mancınıkları.

Vardık bir uçtan bir uca,
Aşağıhisar'dan Yukarıhisar'a.
Yiğit Satılmış ile Altamış,
Sungur olup uçtular kanatlara.

Sağ cenah ve sol cenah,
Düştü birer birer.
Şimşek gibi çakınca,
Yarılıyordu cepheler!

Bir toydu bizim için,
Vardık düşman ile.
Sonucunda ölüm olduğunu bile bile,
Güle oynaya, Türk için!

Yiğit Bozdoğan vurdu koçbaşını,
Açıldı ardına Trabzon'un kapıları.
Ardın sıra yiğit Türk erleri,
Edecekti burayı Türk beldesi.

Taa ki bilinmedik bir ateş,
Düşünce üzerimize.
Ardımızdan oklar,
Yağınca bedenimize.

Bir oyuna geldik,
Lanet bir tuzağa.
Gölgesiyle birleşen erler,
Vardı uçmağa...

Eriyen bedenimizdi,
Azap çeken canımız.
Fikirler ölmezdi,
Alınır intikamımız!

Bugün bizi yakan od,
Bir gün sizi yakacaktır.
Türk, benliğin unutmaz,
Bu günleri hatırlatacaktır.

Çepni Serhat Öztürk

Türk, Darbe Yemeli

Yalana ve riyaya tapan,
Bir halk olup çıkmışsınız.
Başınızdaki haine ve dalkavuklarına,
Tanrı gözüyle bakar olmuşsunuz.
İslam islam diyerek,
Şeytanın yolunu tutmuşsunuz.
Ehli sünnetten değil, Ebu Cehil tohumusunuz.
Din-ahlak dersiniz,
Tersi işler eylersiniz.
Kendi tanrınıza ikiyüzlüsünüz,
Sözlerinizin hükmü yok.
Siz gibilerle, demokrasinin anlamı yok.
Eğitimsiz, kör, sağır...
Nerede bir niteliksiz,
Makamlara getirmişsiniz!
Başınızı kuma gömmüş,
Sonunuzu beklersiniz.
Her tekme yiyişte,
Hala Allah Allah dersiniz.
Bu insanları siz İslam'dan soğuttunuz,
Diz boyu cahilliğinizle yok olup gideceksiniz.
Baki kalan Türk olacak!
Mengü olup yaşayan, Türk'ün ulu mefkuresi.
Türk'e hanlık edemez hiçbir Arap piçi!
Söndürmeye çalışsanız da gönüllerdeki ateşi,
Fikirler daima yaşar, kopar Türk dehşeti.
Dolmuş, taşmaya yakın bir barajın önüne,
Ne kadar set çekersen çek.
Bendleri yıkıp geçecek Türk ilinin hasları.
Türk ili, Türk'e has olacak,
Gönüllerde milli ruh canlanacak!
Asrın uykusu son bulacak,
Kalkınacak ve yükselecek Türk ili.
Fakat, ey Türk milleti!
Sen darbe yemelisin.
Sen, yok oluşuna yaklaşmalısın.
Bitti bitecek, silineceğin ana gelmelisin.
Çünkü Türk, sen böylesin.
Bir darbe yemelisin Türk!
Kullanılman yetmez, bir kenara da atılmalısın.
Belki gözlerin bu şekilde açılacak,
Bedenine Kür Şad ruhu çakacak.
Dibi görmelisin ey Türk! Sana acımıyorum artık,
Sana şu an her şey müstahak!

ÇEPNİ SERHAT ÖZTÜRK 14.07.2021 19:59

Çepni Serhat Öztürk

Unutacak ve sıkılacaksın

Hatırlıyor musun, kütüphanede buluşuyorduk.
Yollarımızın kesişmesi bir tesadüf mü oluyordu,
Ki, geri dönüşlerimiz yok muydu geceleri,
Yürüyerek bazıları, yağmur altında...
Çiseliyordu, bir anlık bir sokak lambası ardında,
Gözlerime bakmıştın, öyle kalakalıp,
Donakalıp seyretmiştik birbirimizi hani.
Biraz dargındık, ama her zamanki hallerimizdi.
En önemlisi, anlıyorduk birbirimizi hani...
Hatırlıyor musun, sigaramı alıp yere çalmıştın,
Sevdiğindendi biliyorum, acımasızca azarlamıştın,
İçmeyeceksin deyip duruyor ama acıtıyordun da.
Onu da unutmuyorum, gerçi hiç unutmam ben.
Zihnim hep kırgınlıklarla doludur benim.
Özellikle de, bana ait şeyleri, bize ait,
Anıları yaktıysa sevdiğim, unutamam.
Hatırlar mısın bilmem, yine bir karanlık,
Sisli ve soğuk gecede "seviyorum" demiştim.
Yüzün ağlamaklı bakıyordu nedendir,
Sonradan çıkarımlarda bulunuyorum.
Sevilmeye alışık bir kız değildin sen,
O düşünürü, Freud'u haklı çıkarıyordun:
"Her insan sevilmeye değmez" diyordu,
"Her insan, sevilmeyi hak etmez"
Kayıtsızlığın, büyük bir saadeti öldürmüştür.
Sadece onu değil, aşkımı da kat işin içine,
Pek yavan kalacak, benliğimi unutma.
Her şeyimle öldürdün beni, bilmem o suratında,
Başkasına eğri, hüznü, isteksiz, acıyarak bakacak mısın?
Düşünüyorum, mertçe sevenin, ben gibisini bulur musun?
Belki kullanıldığında, öyle hissettiğinde,
Utanacak, tıklılacak, sıkılacaksın...
Hatırlar olur musun Serhat'ını bilmiyorum.
Belki nefesimin sonuncusunu verince,
Sessizce köşene çekilip ağlar mısın?
Utanıp, tıklılıp, sıkılıp, pişmanlık yaşar mısın?
Uyardım, geç olur dedim ama olmasındı,
İsteğim, o gözlerine bakıp daim huzuru bulmaktı...
Gözlerin ki, bir ayna misaliydi hep,
Serhat onlarla kendini bulur, özünü anlardı.
Beni gözlerin yarattı, gözlerin öldürdü.
Bilmem, gömülüşümde ağlar mısın?
Utanacak, ve sıkılacaksın.
Gözlerin, Mırzagül.
Yaralarımı onardı, sonra kanattı.
Önce sardı, sonra yaktı.
Gülüştün, Mırzagül.
Birden yeni yaşanacak hayatlar sunar gibi oldu bana,
Sonra elimdekini de aldı.
Varlığın, Mırzagül.
Daim aldığım afyondur, iyi olurum.

Kesilince duraksadım, afalladım.
Hatırlıyor musun dile getiremediğin şeyi,
Seni bırakınca, kıymet anlayıp "seni seviyorum" demeni?
Hulâsa, bizi yarı yolda bıraktın,
Utanacak ve sıkılacaksın...
Aklına geleceğim, pişman olacaksın...

Çepni Serhat ÖZTÜRK
07.05.2022
Bişkek - Kırgızistan
03:48

Çepni Serhat Öztürk

Utanacak Ve Sıkılacaksın

Hatırlıyor musun, kütüphanede buluşuyorduk.
Yollarımızın kesişmesi bir tesadüf mü oluyordu,
Ki, geri dönüşlerimiz yok muydu geceleri,
Yürüyerek bazıları, yağmur altında...
Çiseliyordu, bir anlık bir sokak lambası ardında,
Gözlerime bakmıştın, öyle kalakalıp,
Donakalıp seyretmiştik birbirimizi hani.
Biraz dargındık, ama her zamanki hallerimizdi.
En önemlisi, anlıyorduk birbirimizi hani...
Hatırlıyor musun, sigaramı alıp yere çalmıştın,
Sevdiğindendi biliyorum, acımasızca azarlamıştın,
İçmeyeceksin deyip duruyor ama acıtıyordun da.
Onu da unutmuyorum, gerçi hiç unutmam ben.
Zihnim hep kırgınlıklarla doludur benim.
Özellikle de, bana ait şeyleri, bize ait,
Anıları yaktıysa sevdiğim, unutamam.
Hatırlar mısın bilmem, yine bir karanlık,
Sisli ve soğuk gecede "seviyorum" demiştim.
Yüzün ağlamaklı bakıyordu nedendir,
Sonradan çıkarımlarda bulunuyorum.
Sevilmeye alışık bir kız değildin sen,
O düşünürü, Freud'u haklı çıkarıyordun:
"Her insan sevilmeye değmez" diyordu.
"Her insan, sevilmeyi hak etmez"
Kayıtsızlığın, büyük bir saadeti öldürmüştür.
Sadece onu değil, aşkımı da kat işin içine,
Pek yavan kalacak, benliğimi unutma.
Her şeyimle öldürdün beni, bilmem o suratında,
Başkasına eğri, hüznü, isteksiz, acıyarak bakacak mısın?
Düşünüyorum, mertçe sevenin, ben gibisini bulur musun?
Belki kullanıldığında, öyle hissettiğinde,
Utanacak, tıklılacak, sıkılacaksın...
Hatırlar olur musun Serhat'ını bilmiyorum.
Belki nefesimin sonuncusunu verince,
Sessizce köşene çekilip ağlar mısın?
Utanıp, tıklılıp, sıkılıp, pişmanlık yaşar mısın?
Uyardım, geç olur dedim ama olmasındı,
İsteğim, o gözlerine bakıp daim huzuru bulmaktı...
Gözlerin ki, bir ayna misaliydi hep,
Serhat onlarla kendini bulur, özünü anlardı.
Beni gözlerin yarattı, gözlerin öldürdü.
Bilmem, gömülüşümde ağlar mısın?
Utanacak, ve sıkılacaksın.
Gözlerin, Mirzagül.
Yaralarımı onardı, sonra kanattı.
Önce sardı, sonra yaktı.
Gülüşün, Mirzagül.
Birden yeni yaşanacak hayatlar sunar gibi oldu bana,
Sonra elimdekini de aldı.
Varlığın, Mirzagül.
Daim aldığım afyondur, iyi olurdum.
Kesilince duraksadım, afalladım.

Hatırlıyor musun dile getiremediğin şeyi,
Seni bırakınca, kıymet anlayıp "seni seviyorum" demeni?
Hulasa, bizi yarı yolda bıraktın,
Utanacak ve sıkılacaksın...
Aklına geleceğim, pişman olacaksın...

Çepni Serhat Öztürk – 07.05.2022 / Bişkek / 03:48

Çepni Serhat Öztürk

Yalnızlık Mertin Kaderi

Ulaşınca sonsuzluğa,
El uzatınca uçmağa,
Değerin bilinir olunur.
Hatırlarlar mı kaldığın,
Onca yalnız günlerini, tek başına?

Zehirli yılanların içinde,
Sokulmadan yaşamaya çalışmak.
Mertçe yaşadığın bu alemde,
Ne yarın ne dostun olmayacak.

Şeni zorlayacaklar kahpe ol diye,
Ödün vermeyeceksin yığıtlığından,
Hep yalnız kalacaksın.
İtileceksin ve kakılacaksın.
Gülüneceksin, ayıplanacaksın.
Yalnız yaşayacaksın!

Zorlandığın her anda,
Üzülecek, ağlayacaksın.
Dağlara, kayalara çıkıp,
İsyan edecek, haykıracaksın:

Benim yazgım buymuş,
Gülmeye nasibim yokmuş.
Bu fani acunda,
Tüm acılar mı bana kalmış?

Çepni Serhat ÖZTÜRK
BİŞKEK/KIRGIZİSTAN
21.01.2022 - 15:30

Çepni Serhat Öztürk

Yaşam İncelenirken

Gün olur dünya, alır bizi.
Alır, alır... Yutar bizi.
Kalmaz baki, kötü veya iyi.
Bir çark döner, gelir yenileri.

Vakit ondan, senin vaktindir.
Oyna rolünü ver yerini.
Bir el kapmaca döner devran,
Her şey bekler vaktini.

Bu işin, hayatın yok aslı astarı.
Deme ki: "kim haksız kim haklı?"
İnsanoğlu, kendi kurduğu etiği ve ahlakı,
Sayar, saymaz kendilerinin kanısı.

Akar, akar... Geçer zaman,
Bunlar arasında önemlidir akıllı kalman.
Sözleriyle çelişen kişiler içinde,
Mühimdir herhalde sabrını kullanman.

Dayan, dayan... Dayan birader,
Neler geçmedi ki? Bunlar da geçer.
Bir tek aşka dokunma, eder seni esir.
Düşüncelerini ve dünyanı, acımaz: ezer geçer.

Çepni Serhat Öztürk

Yeni Bir Gün

Yeni bir gün doğuyor ufuktan,
- Yine mi hayaller uzakta?
Bilmezsın bunlar tutar beni hayatta.
Arabada yer yoksa gidelim ayakta.

Ama varalım hiç yoktan,
Risk alalım hayattan.
Yeni kapılar ağılır ardından,
Ulu bozkırların.

Havasını soluyalım Altay'dan,
Yayıalım Seyhun'dan, Orhun'dan.
Binelim bodur atlarımıza,
Gçmeden acundan.

Bir od yakalım en kızılından,
Kımız tokuşturalım bozkırda.
Gönül verelim bir Kırgız kızına.
ylenip barklanalım.

Çepni Serhat ztrk

Yine Denenir Mi Bilmem

“Yine denenir mi bilmem”

Bilmem değil, denenmez.
Artık kariya gidilir, her türlü bok yenilir,
İçki içilir, sigara içilir, dövüşülür,
Kırılır, dökülür, yıkılır, parçalanır,
Ölünür, öldürülür ama sevilmez.
Gayrı bileceksin, kabul edeceksin,
Denenmez.
Bundan sonra iyi niyetli olmayacaksın,
Sadece sikip geçeceksin.
Seveni sikerler, sikeni severler,
Düsturuyla hareket edeceksin.
O etiği, ahlakı, medeniyeti, yasayı da siktir edeceksin.
Onlar yüzünden bu haldeyiz,
Acı çekiyoruz ama hayatın da özündeyiz.
Belki yanlışlıkla bir çocuğumuz olur bir fahişeden.
Eskorttan olur,
Bundan olur, dediklerimizden olmaz.
Mesela,
Yaşayıp gördük.
Yine denenir mi bilmemi geçeceksin.
Oturtup, yerleştirep, tıkip, söküp,
Zevkini alacak, mutlu mutlu yürüyeceksin.
Hiçbir zaman gerçek sevginin,
Aşkın olmadığını bileceksin.
Tecrübeyle sabittir,
Ya dinlersin,
Ya da siktir olup gidersin.
Sikimde değilsin.

Çepni Serhat ÖZTÜRK
BİŞKEK – KIRGIZİSTAN
15.04.2022

Çepni Serhat Öztürk